

יבמות סז

עניין: אייתי לי בי עשרה פני דוד לחיד"א, פרשת ויחי

דקאמר מאי חדשה וכו'. וראיתי בס' בנין אריאל שנדפס מחדש להרב הגאון מהר"ר שאול גר"ן אב"ד מאמשטרדם שכתב בסדר היום וז"ל ונראה לפרש דאי לאו דמייתי הך דרשה הוה מצינן לפרושי דהא דכתיב ויעמוד בקהל יהודה לאו למימרא דשבט יהודה לחוד נקרא קהל שמביא פר בהוראה אלא קרא לגופיה אתא לומר שעמד יהושפט בקהל של עשרה מישראל שהם נקראים צבור וכדאיתא פרק תמיד נשחט וכו' ולא בא הכתוב ללמדנו דין השבט כלל משו"ה מייתי הך דרשא דהתצר החדשה שחידשו בה דבר חדש ואמרינן פ"ק דכתובות ויקח בועז עשרה אנשים דהיא למדרש עמוני ולא עמונית שאין דורשין בכלה בפחות מעשרה כדא"ל שמואל לר"ח בגדתאה זיל ואייתי לי בי עשרה ואימא לך

באנפיהו המזכה לעובר קנה והכי איתא בפ"ק דבתרא למדנו משם שהבא לדרוש וידון בדבר החדש צריך שידרשנו בתוך עשר' וכיון שיהושפט בא לחדש דבר באותה שעה מילתא דפשיטא שהיו שם עשרה וא"כ לא הוה צריך קרא לאשמועינן שעמד יהושפט באותה שעה בתוך עשרה וא"כ למה נאמר בקהל יהודה אלא הא קמ"ל דשבט אחד איקרי קהל עכ"ל. ומאי דאייתי מפ"ק דכתובות שהבא לדרוש ולחדש צריך שידרשנו בתוך עשרה. לאו שמא מתיא דאדרבא התם קאמר דאי ס"ד למדרש לא סגי' דלאו עשרה הרי דפשיטא להו דלמדרש לא בעי י'. אלא דבתר הכי תריץ יתיב דזימנין דלפרסומי מילתא מכניף עשרה כדשמואל דרצה לומר בי לא מראש בסתר דיבר כי הלכה רווחת בראש הומיות תקרא ואייתי בי עשרה ואמינא לך באפייהו וכו'. וה"ד לפעמים כי בעו לפרסומה. גם ההיא דפ"ק דבתרא דאמרי' אין פותחין בכלה פחות מעשרה אינה ענין לזה דהתם כי דריש רב מתיבתא בכלה דאתו רבנן למאות ולא לפים אמרי אין פותחין בכלה פחות מעשרה דהגם דעבידי דאתו טובא מ"מ פתיחתה דחכימי ורישי מתיבתי בעשרה וכדמוכח מההיא דפ"ק דבתרא כי מליך מר בריה דרב אשי דהתם איתאמרא. ומה דמות יערוך למאי דקמן. ותו

עבודת אהרן און שומעת ב"ב יב:

[יא] אין פותחין. שם אדעתא (מר בר רב אשי) אימנו רבנן לחותביו ר"ח מדיפתא ברישא כיון דשמע דאתא שדור זוגא דרבנן לאימלוכו ציה עכביה שדור שדור זוגא דרבנן אחרינא עכבו גביה עד דמליא צי עשרה כיון דמליא צי עשרה פתח הוא ומני ודריש לפי שאין פותחין ט' וביבמות ס"ז ובשאר מקומות א"ל שמואל לרב חנא בגדתאה פוק ואייתי לי צי עשרה ואימא לך באנפיהו המזכה לעובר קנה פרסי' כדי לפרסם הדבר. ול"ע מהס ק"ח לענין חלילה דסגו בחמשה ואמרינן שם הטעם כדי לפרסם הדבר ולענ"ד הטעם

בבא בתרא יב:

כיון דשמעי דאתא שדור"ט זוגא דרבנן לגביה לאימלוכו ביה (א) עכביה הדר שדור זוגא דרבנן אחרינא עכביה גביה עד דמלו בי עשרה כיון דמלו בי עשרה פתח הוא ותנא ודרש לפי שאין פותחין בכלה פחות מעשרה קרי רב

שיר השירים רבה פ"א

ידי המשל הזה עמד על דקדוקיה של תורה. אמר ר' יודן ללמדך שפל מי שהוא אומר דברי תורה ברבים זוכה שתשרה רוח הקדש עליו. וממי אתה למד, משלמה, שעל ידי שאמר דברי תורה ברבים זכה ששירתה עליו רוח הקדש. ואמר שלשה ספרים, משלי קהלת ושיר השירים.

לדקא עמוני ולא עמונית ובמד"ר ט"ה ט"ה א"ל אר"י ללמדך שכל מי שהוא לומר ד"ת ברבים זוכה שתשרה רוח הקודש עליו וממי אתה למד משלמה ט"י שאמר דברי תורה ברבים (ט"ה ט"ה קהלת שהיו דבריו נאמרים בהקהל ע"י שם הרד"ל) זכה שתשרה עליו רוח"ק ואמר שלשה ספרים כו' ולפ"ז יכול להיות הטעם שאין דורשין בכלה פחות מעשרה כדי שתשרה עליו רוח"ק ובירושלמי תגיגה פ"ג וכל מאן דלא

